

Bôh pamätá na Svoju zmluvu

Obežnik April 2009

Ewald Frank

Ó Bože, pamätaj na Svoju zmluvu a Svoje zasľúbenia! Fotografia údolia Grand Canyon v USA ukazuje mimoriadne pôsobivú dúhu. Pripomína mi to prežitia, ktoré sú nám zobrazené v nasledujúcich biblických miestach.

„A Bôh povedal: Toto bude znamením zmluvy, ktorú ja dávam medzi sebou a medzi vami a medzi každou živou dušou, ktorá je s vami, na večné pokolenia: svoju dúhu dávam na oblaku, a bude znamením zmluvy medzi mnou a medzi zemou ... ” (1. Mojžišova 9:12-13)

“A Bôh počul ich nárek, a Bôh sa rozepamätal na svoju zmluvu s Abrahámom, Izákom a Jákobom.” (2. Mojžišova 2:24)

„Zhromaždite mi mojich svätých, ktorí učinili so mnou zmluvu pri obeti. A nebesia budú oznamovať jeho spravodlivosť, lebo on, Bôh, je sudcom.“ (Žalm 50:5-6)

„Lebo vrchy ustúpia a brehy sa pohnú so svojho miesta, ale moja milosť neustúpi od teba, a zmluva môjho pokoja sa nepohne, hovorí tvoj zľutovník Hospodin.“ (Izaiáš 54:10)

„Na pohľad ako dúha, ktorá býva na oblaku v deň dažďa, taká bola na pohľad tá žiara dookola. To bol zjav podoby slávy Hospodinovej. A keď som to videl, padol som na svoju tvár a počul som hlas hovoriaceho.“ (Ezechiel 1:26-28)

„... aby učinil milosrdenstvo našim ocom a rozepamätal sa na svoju svätú zmluvu ... ” (ev. Lukáša 1:72)

„Lebo toto je moja tej novej zmluvy krv, ktorá sa vylieva za mnohých na odpustenie hriechov.“ (ev. Matúša 26:28)

„A povedal im: Toto je moja tej novej zmluvy krv, ktorá sa vylieva za mnohých.“ (ev. Marka 14:24)

„A hľa, trón stál na nebi, a na tróne ktosi sediaci. A ten, ktorý to sedel na tróne, bol na pohľad podobný kameňu jaspisu a sardisu, a dúha bola vôkol trónu, na pohľad podobná smaragdu.“ (Zjavenie 4:2-3)

„A videl som iného anjela silného, zostupujúceho z neba, odiateho oblakom, a na jeho hlave bola dúha, a jeho tvár bola ako slnce, a jeho nohy ako ohnivé stĺpy.“ (Zjavenie 10:1)

Bôh pamätá na Svoju zmluvu i v našom čase. My sme ľud Novej Zmluvy.

“Ježiš Kristus je ten istý včera, dnes a až na veky.”

(Židom 13.8)

Obežník Apríl 2009

Ewald Frank

Srdečne vás zdravím vo všetkých národoch, jazykoch a národnostiach
Slovom z epištoly Rimanom 1:1 – 5:

„Pavel, sluha Ježiša Krista, povolaný apoštol, oddelený k evanjeliu nášho Boha, ktoré vopred zaslúbil skrze svojich prorokov vo svätých písmach o svojom Synovi, pošlom zo semena Dávidovho podľa tela určenom Synovi Božom v moci podľa ducha svätosti zo zmŕtvychstania mŕtvych, o Ježišu Kristovi, našom Pánovi, skrze ktorého sme dostali milosť a apoštolstvo cieľom poslušnosti viery medzi všetkými národmi za Jeho meno ...“

Aký úvod apoštola v jeho prvom liste! Z milosti bol povolaný do apoštolského úradu, aby bola skrze jeho službu dosiahnutá poslušnosť viery medzi veriacimi z národov pre meno Pánovo. To sa nedialo skrze zvestovanie ktovieakého evanjelia, ale evanjelia Božieho, tak ako bolo predpovedané skrze svätých prorokov a zaslúbené v svätých Písmach Starého Zákona. To isté večne platné evanjelium, ktoré je založené výhradne na Svätom Písme, zvestujeme teraz i my. Ako si bol Pavol vedomý svojej zodpovednosti spojennej s povolaním a celý svoj život postavil do služby Pánovi, tak je to ešte dnes s každým služobníkom Božím, ktorý obdržal pravé povolanie.

V epištole Rimanom 15:17 – 18 Pavol svedčí: *„Mám sa tedy čím chváliť v Kristu Ježišovi čo do vecí Božích. Lebo by som sa neopovážil uraviť niečo o tom, čo by nebol skrze mňa vykonal Kristus cieľom poslušnosti pohanov, slovom i skutkom ...“*

Už v Starom Zákone sa Bohu pri ľude izraelskom jednalo o vieru a poslušnosť (Židom 11).

Skrze vieru obdržal Izrael zaslúbenú zem.

Skrze poslušnosť boli v zaslúbenej zemi požehnaní.

Ale pre neposlušnosť sa dostali do babylonského zajatia: „*Ale sa stali neposlušnými a sprotivili sa ti a zavrhli tvoj zákon za svoj chrbát a povraždili tvojich prorokov, ktorí svedčili proti nim nato, aby ich navrátili k tebe, a dopúšťali sa veľkých rúhaní.*“ (Nehemiáš 9:26)

„*Len malý čas vládol ním ľud tvojej svätosti; naši protivníci pošliapali tvoju svätýňu.*“ (Izaiáš 63:18)

Podobne ako v Izraeli, nemôže Bôh neveru a neposlušnosť v žiadnom prípade prijať ani vo svojej cirkvi z národov. Pôvodná cirkev, ktorá prišla skrze vieru k vlastníctvu zaslúbení, zostala bohužiaľ len krátky čas v poslušnosti a v jej požehnanom stave. S neposlušnosťou prišlo rozptýlenie do mnohých konfesíí.

Aj pre každého osobne má v novozákonnej cirkvi pravá viera a poslušnosť ten najväčší význam. „*Hľadte, bratia, aby snáď nebolo v niekom z vás zlé a neverné srdce, ktoré by odstupovalo od živého Boha.*“ (Židom 3:12). Nevera je odpadnutie od živého Boha. Len viera nás spája s Ním, pôsobí poslušnosť, až nakoniec vedie k nepokrytekej láske medzi veriacimi súrodencami, ako to napísal Peter: „*A tak očistiac svoje duše poslušnosťou pravdy skrze Ducha cieľom nepokrytekeho milovania bratstva vrúcne milujte jedni druhých z čistého srdca ...*“ (1. Petra 1:22).

Abrahám, otec viery, je pre Izrael, pre cirkev a pre každého jednotlivca predobrazom. Veril Bohu (Rimanom 4:3) a videl zaslúbenie, ktoré mu Pán dal, nakoniec naplnené. V poslušnosti bol dokonca pripravený priniesť svojho syna Izáka ako obeť. Apoštol Jakub zdôraznil vieru, poslušnosť a skutky: „*Ale či chceš zvedieť, ó, prázdny človeče, že viera bez skutkov je mŕtva? Či nebol Abrahám, náš otec, ospravedlnený zo skutkov donesúc obeťou svojho syna Izáka na oltár? Tedy vidíš, že viera spoluúčinkovala s jeho skutkami a že viera bola dokonaná zo skutkov.*“ (Jakuba 2:20 – 22). Ježiš Kristus, zaslúbený Syn, bol poslušný až po smrť na kríži. (Filipenským 2:7 – 8). „*... ale sám seba zmaril prijímúc podobu sluhu a stal sa podobný ľuďom a súc v spôsobe nájdený ako človek ponížil sa stanúc sa poslušným až po smrť, a to po smrť kríža.*“ „*... a súc zdokonalený stal sa všetkým, ktorí ho poslúchajú, pôvodcom večného spasenia ...*“ (Židom 5:9) Tak to musí byť so všetkými synmi a dcérami Božími, ktorí sú s Kristom ukrižovaní a povstali s ním k novému životu. Oni môžu ako Pavol svedčiť: „*... žijem už nie ja, ale žije vo mne Kristus ...*“ (Galatským 2).

Naše očakávanie prežiť zasľúbený návrat Ježiša Krista je čím ďalej, tým väčšie. Praví veriaci vyvolaní zo všetkých národov a jazykov musia byť na konci času milosti oddelení od všetkého, čo s Bohom, Božím Slovom a vôľou nesúhlasí. Len ako čistá »nevesta Slova« stretnú Ženícha, nikdy nie ako „*nevesta zvesti*“. Je veľký počet skupín zvesti, ktoré sa označujú ako cirkev nevesty. Existuje ale len jeden, ktorého meno je »Slovo Božie« (Zjavenie 19:13), a len jedna nevesta Baránkova, ktorá bude po svadobnej hostine Jeho ženou: „*Pod, ukážem ti nevestu, manželku Baránkovu.*“ (Zjavenie 21:9). Existuje len jedna cirkev-nevesta, ktorá nesie Jeho meno a v ktorej nachádzajú všetky zasľúbenia Slova naplnenie. Ona sa obracia späť k prapôvodnému učeniu a praxi pôvodnej cirkvi, ako aj k prvej láske, a bude tak ako na počiatku jedno srdce a jedna duša.

„Milovaní, milujme jedni druhých, pretože láska je z Boha, a každý, kto miluje, narodil sa z Boha a zná Boha. Ten, kto nemiluje, nepoznal Boha, pretože Bôh je láska.“

„Boha nikto nikdy nevidel; keď milujeme jeden druhého, Bôh zostáva v nás, a jeho láska je v nás dokonaná.“ (1.Jánova 4:7 – 8 + 12)

Čo sa teraz deje?

Už vo svojom druhom kázaní apoštol Peter odkázal na to, že Spasiteľ zostáva v nebi až do času znovunapravenia všetkého, čo Bôh od počiatku skrze Svojich svätých prorokov oznámil (Skutky apoštolov 3:19–21). Tu nachádzame v gréckom texte slovo „apokatastasis“, ktoré v doslovnom preklade znamená „*znovunastolenie pôvodného stavu*“. Takže v cirkvi Ježiša Krista sa musí všetko znova vrátiť do prapôvodného stavu, ako to Pán sám zasľúbil v ev. Matúša 17:11 a ev. Marka 9:12: „*Eliáš pravda príde prv a napraví všetko.*“ (Malachiáš 4:5). To sa deje teraz, predtým ako môže Ženich Svoju nevestu odvieť domov.

Potom, čo zaznela posledná zvesť, ktorá predchádza druhému príchodu Krista, poslať teraz Pán Svojich služobníkov a pozýva k svadobnej hostine: „*Povedzte pozvaným: Hľa, svoju hostinu som prichystal ... , a všetko je hotové ...*“ (ev. Matúša 22:1 – 14). Záleží na pozvaných, či hľadajú výhovorky alebo nasledujú volanie. V ev. Matúša 24:45 – 47 čítame o múdrom služobníkovi a čeľadi, služobníctve, ktorí pred príchodom Ženícha v pravý čas rozdeľujú duchovný pokrm.

Pre spasených to znamená, že sa vôľa Božia skutočne vo všetkých deje tak, ako to bolo najprv pri Spasiteľovi: „*Mojím pokrmom je, aby som činil vôľu toho, ktorý ma poslal, a dokonal Jeho dielo.*“ (ev. Jána 4:34). Očakávame blížiace sa dokonanie diela spásy s cirkvou, a preto musí byť náš duchovný pokrm spojený s priamou vôľou Božou. Len potom bude pri nás pravdou: „*... v ktorej vôli sme posvätení donesenou obeťou tela Ježiša Krista, raz navždy. A každý kňaz stojí svätoslúžiac deň ako deň a často donáša tie isté obeti, ktoré nemôžu nikdy sňať hriechy. Ale On donesúc jednu bitnú obeť za hriechy navždy sa posadil po pravici Božej. A teraz už len očakáva, až budú jeho nepriatelja položení za podnož Jeho nôh. Lebo jednou obeťou zdokonalil navždy tých, ktorí sa posväcujú.*“ (Židom 10:10 – 14).

V ev. Matúša 24:48 – 51 máme príklad zlého služobníka, ktorý si vo svojom srdci myslí: „*Môj Pán ešte dlho nepríde ...*“, a iných spoluslužobníkov bije. Múdry služobník prináša cirkvi Slovo, duchovný pokrm, skrytú mannu a rozsieva dobré semeno, ktoré vo všetkých synoch a dcérach Božích vzklíči. Zlý služobník seje výklady, a tým rôznice a bije všetkých ostatných služobníkov, ktorí sa k jeho názoru nepripoja. Každý kazateľ, ktorý neprijal žiadne priame povolanie do služby, bude mať námahu veriť, že niekto iný bol skutočne povolaný. A povolaniu, ktoré je spojené s Božími spásnymi dejinami, môže tak či tak veriť len ten, kto bol pred založením sveta predurčený (Efezským 1:1 – 5). Či sa jednalo o prorokov, nášho Pána alebo apoštolov – len ten, kto bol z Boha, ich počul a im veril (ev. Jána 8:47). Všetci ostatní to odmietli, a tak sa to deje aj dnes. Ale pri poslaní platí to, čo povedal Pán: „*Kto vás počúva, mňa počúva, a kto vami pohŕda, mnou pohŕda; a kto mnou pohŕda, pohŕda tým, ktorý ma poslal.*“ (ev. Lukáša 10:16).

V ev. Matúša 25 zaznieva polnočné volanie: „*Hľa, ženích ide! Vydite mu v ústrety!*“ a hneď potom: „*... tie, ktoré boli hotové, vošli s ním na svadbu, a zavreli sa dvere.*“ Tu nachádzame tú najdôležitejšiu lekcii v spojení s návratom Ježiša Krista: poznávame, že úplne na konci bude zdôrazňované, že len múdre panny dosiahnu cieľ.

Panna Mária bola Bohom vyvolená, aby mohol Spasiteľ prísť k ľudstvu, a práve tak je cirkev určená k tomu, prijať Božie semeno, aby sa Kristus mohol zjaviť v každom jednotlivcovi (Kolosenským 3:1 – 4). Ide pri tom o uskutočnenie Božieho spásneho plánu, ktorý nachádza svoj vrchol pri návrate Ježiša Krista, totiž ako to stojí v 1. Korintským 15,

naše smrteľné telá budú premenené v nesmrteľné: „*A ako sme niesli obraz zemského, tak ponesieme aj obraz nebeského.*“

Čo sa týka Márie, v ev. Lukáša 1. kapitole sú dva výroky mimoriadneho významu: „*Ako sa to stane, keď neznám muža?*“ a „*Hľa, som dievka Pánova; nech sa mi tedy stane podľa tvojho slova.*“ Mária našla u Boha milosť (v. 30) prijať Slovo zaslúbenia, ktoré jej priniesol anjel Gabriel, aby sa mohlo Slovo stať telom a mohol sa narodiť Syn Boží. Nasledujúce proroctvá sa naplnili:

...že Božie semeno príde skrze ženu (1. Mojžišova 3:15).

„*Tak čo tedy zákon? Bol pridaný pre prestúpenia, dokiaľ by neprišlo semä, ktorému bolo dané zaslúbenie ...*“ (Galatským 3:19).

„*Ja mu budem otcom, a on mi bude synom.*“ (2. Samuelova 7:14)

„*A zase: Ja mu budem Otcom, a on mi bude Synom?*“ (Židom 1:5 b)

„*Ty si môj syn; ja som ťa dnes splodil.*“ (Žalm 2:7) „*Lebo ktorému z anjelov povedal kedy: Môj Syn si ty; ja som ťa dnes splodil?*“ (Židom 1:5a).

Božie semeno bolo vložené do Márie skrze splodenie, ktoré bolo zároveň aktom stvorenia. Preto je On »jednorodný« Syn (ev. Jána 3:16), prvorodený medzi mnohými bratmi (Rimanom 8:29), počiatok nového Božieho stvorenia (Zjavenie 3:14) a tiež prvorodený celého – dokonalého stvorenia (Kolosenským 1:14 – 15). Ak je niekto v Kristu, je novým stvorením (2. Korinským 5:17).

Ako ďalšie sa naplnilo: „*... ten, ktorý ma vytiahol zo života matky ...*“ (Žalm 22:10) a taktiež: „*On volajúc ma povie: Ty si môj Otec, môj silný Bôh a skala môjho spasenia. A zase ja ho urobím prvorodeným, najvyšším z kráľov zeme.*“ (Žalm 89:27 – 28). To, čo patrilo k prvému príchodu Krista, zhrnul zmŕtvychvstalý Pán: „*Toto sú moje slová, ktoré som vám hovoril, keď som ešte bol s vami, totiž že sa musí naplniť všetko, čo je napísané o mne v zákone Mojžišovom, v prorokoch i žalmoch. Vtedy otvoril ich um, aby rozumeli Písmam.*“ (ev. Lukáša 24:44 – 45).

O čo dnes ide? Aj dnes ide o to, aby sa naplnilo všetko, čo je písané o našom čase. Skrze pannu Máriu a Spasiteľa samotného sa naplnili proroctvá zo Starého Zákona. Skrze múdre panny a Spasiteľa samotného sa teraz naplnia všetky proroctvá Písma pre tento časový úsek. Tak ako Mária, aj my súhlasíme a hovoríme: „*... nech sa mi tedy stane podľa*

tvajho slova.“ (ev. Lukáša 1:38). Na jej otázku: „*Ako sa to stane, keď neznám muža?*“ jej dal anjel odpoveď: „*Svätý Duch príde na teba, a moc Najvyššieho ti zatôni, a preto aj to splodené sväté bude sa volať Syn Boží.*“ (ev. Lukáša 1:34 – 35)

Práve tak ako Mária vo viere prijala Slovo zaslúbenia a Svätý Duch ju zatienil, tak vo viere prijímajú praví veriaci Slovo zaslúbenia pre tento čas a budú naplnení mocou Svätého Ducha.

My máme to najväčšie zaslúbenie všetkých čias a prežívame, ako bude »mužný chlapec«, premožiteľ, zrodený z cirkvi, v bolestiach zrodu, a na záver ako korunovanie „*vytrhnutý k Bohu a Jeho trónu*“.

Z Boha narodený, účastný Božej prirodzenosti (2. Petra 1:3 – 11)

„ ... *semeno, ktoré mu bude slúžiť ...*“ (Žalm 22:31 – 32, Izaiáš 53:10 a iné) a obdrží podiel na Božej prirodzenosti (2. Petra 1:3 – 7). Všetci, ktorí sú z Boha počatí a sú znovuzrodení, majú ako synovia a dcéry Božie tú istú Božiu prirodzenosť ako Syn Boží. Grécke Slovo „*gennao*“ znamená „*splodiť*“ i „*narodiť*“ a bude použité rovnako na Syna Božieho, ako aj na synov a dcéry Božie. Ak je použité v súvislosti s mužom, tak sa musí preložiť ako „*splodiť*“, ako je napríklad v 1. Mojžišovej 5 vždy znova napísané: „*Adam žil sto tridsať rokov a splodil syna ... Set žil sto päť rokov a splodil Enoša ...*“ atď. Keď sa jedná o ženu, tak sa musí preložiť ako „*porodiť*“. „ ... *Evu, svoju ženu, a porodila ...*“ (1. Mojžišova 4:1). O Márii je napísané: „ ... *A porodila svojho prvorodeného syna ...*“ (ev. Lukáša 2:7).

Apoštol Ján vniesol do tejto témy jasné svetlo (ev. Jána 3:7, 1. Jána 2:29, 1. Jána 3:9, 1. Jána 5:1, 1. Jána 5:18 a iné). Skutočnosťou predsa je, že každému pôrodu predchádza splodenie (počatie) a že skrze narodenie prichádza semeno k životu. „*Keď viete, že je spravodlivý, že každý, kto činí spravodlivosť, narodil sa z Neho.*“ (1. Jána 2:29) „*Nikto, kto sa narodil z Boha, nerobí hriechu, lebo jeho semä zostáva v ňom, ba ani nemôže hrešiť, lebo sa narodil z Boha.*“ (1. Jána 3:9) „*Lebo všetko, čo sa narodilo z Boha, víťazí nad svetom, a toto je to víťazstvo, ktoré zvíťazilo nad svetom – naša viera.*“ (1. Jána 5:4)

Pri múdrych pannách sa opakuje to, čo sa stalo pri Márii: ona prijala zaslúbenie, verila a hneď na ňu zostúpil Svätý Duch – tak sa stalo Slovo telom. Presne to sa deje teraz so všetkými, ktorí patria k cirkvi-neveste:

oni vo viere prijímajú Slovo zaslúbenia pre tento čas, Duch svätý prichádza na nich a semeno Slova vzíde. Hovoria tak, ako Mária: „ ... *nech sa mi tedy stane podľa tvojho slova.*“ Pri múdrych pannách už nehovori žiadny človek – ani ony nevedia nič o žiadnom mužovi, cudzom semene, nebiblickom učení. Bláznivé panny môžu veriť bláznivým výkladom, dokonca že sedem zvláštnych mužov dokoná nevestu, alebo že Pán už prišiel a mnoho iného. Múdre ale neprijímajú ani jeden jediný výklad. Oni sú nevestou Slova, a nepreviňujú sa duchovným smilstvom, ale zostávajú panensky čisté a prežijú, že Božie zaslúbenia sa pri nich stanú pravdou. Deti zaslúbenia veria Slovu zaslúbenia a obdržia Ducha zaslúbenia (Rimanom 9:8, Galatským 4:28, Efezským 1:13).

Múdre panny nemajú len lampy a svetlo, majú aj nádobu s olejom, aby si naplnili lampu, a zabránili tak jej vyhasnutiu. To nám pripomína proroka Eliáša, ktorý hovoril k vdove zo Sarepty: „*Lebo takto hovorí Hospodin, Bôh Izraelov, že galeta múky sa nevytroví, ani nebude chýbať v nádobe oleja až do toho dňa, v ktorý dá Hospodin dážď na zem.*“ Múka bola potrebná na chlieb, olej pre lampu. Hneď potom máme jeho slová potvrdené: „*Galeta múky sa neminula, ani nechýbalo z nádoby oleja, podľa slova Hospodinovho, ktoré hovoril skrze Eliáša.*“ (1. Kráľovská 17:14 – 16). Tak je to i teraz: oboje vystačí, až kým spadne neskorý dážď (Izaiáš 44:3, Jeremiáš 5:24, Zachariáš 10:1, Jakuba 5:7). V kázani Hovorené Slovo je to originálne semeno povedal brat Branham: **„Keď tento pomazaný zvestovateľ vyjde, bude samozrejme siaľ semeno celej Biblie – od toho, čo učinil had, až po zvestovateľa v čase jarného dažďa ... V čase neskorého dažďa nastane skúška sily, ako sa to stalo na hore Karmel. Biblia sa naplnia až do posledného písmena!“**

Veríme posolstvu Eliáša v našom čase a živíme sa drahocenným duchovným pokrmom. Múdre panny teraz prežívajú, ako sú nádoby plnené olejom, aby si mohli dopĺňať lampy. To ich opäť odlišuje bláznivých panien, ktoré sa oddeľujú od cirkvi, a tým od nádoby oleja, ktorá vedie priamo k svietnikom (Zachariáš 4:3, Zjavenie 1 – 3).

V konečnom dôsledku ide predsa o to, pod vedením Svätého Ducha nekompromisne veriť a prežiť, čo Bôh vo Svojom Slove zaslúbil. Potom pri nás platia Slova: „ ... *a blahoslavená tá, ktorá uverila, lebo sa naplní to, čo jej bolo hovorené od Pána.*“ (Lukáš 1:45). Zaslúbenie, ktoré nám Pán dal, zahŕňa vyvolanie, oddelenie, očistenie od každej poškrvny

(2. Korinským 6:14 – 7:1), plné navrátenie a znovunastolenie pôvodného stavu. Kým bláznivé ešte diskutujú o rôznych témach, múdre prežijú naplnenie zaslúbení.

Čo sa týka osobnej prípravy všetkých, ktorí patria k cirkvi-neveste, tak si najprv musíme postaviť pred zrak, že nevesta sa celkom na záver pred svadbou už nezaobera tým, čo sa okolo nej deje, ani tým, čo ľudia okolo nej robia alebo hovoria, ale dbá na to, aby bola sama pripravená. Prorok Jeremiáš povedal: „*Či zabudne panna svoju ozdobu? Nevesta svoj zdobný opasok?*“ (2:32). Tak je to teraz so všetkými dušami, ktoré sú časťou nevesty: oni prijímajú kúpeľ v Slove Božom (Efezským 5:26), hľadia do zrkadla Slova (Jakuba 1:19 – 27), obliekajú sa do bieleho kmentu, ktorým sú skutky spravodlivosti svätých (Zjavenie 19:8), a pripravujú sa na stretnutie so Ženíchom.

Apoštol Jakub nás s veľkou vážnosťou napomína, že musíme odložiť aj posledný zvyšok zlosti a so všetkou krotkosťou prijať do nás vsadené Slovo, ktoré má moc spasiť naše duše. A pokračuje: „... *buďte činiteľmi slova a nie len poslucháčmi, ktorí klamú sami seba falošným rozumovaním.*“ Áno, ide ešte ďalej a píše: „*Lebo ak je niekto poslucháčom slova a nie činiteľom, ten sa podobá mužovi, ktorý pozerá svoju prirodzenú tvár v zrkadle ...*“ Áno, a potom vidíme, že samotným pozeraním sa nie je nič učinené: „*Lebo sa videl a odišiel a hneď zabudol, aký bol.*“ (1:21 – 24).

Duch Boží ukazuje každému osobne, kde to ešte neseďí. On usvedčuje o hriechu, o spravodlivosti a o súde (ev. Jána 16:7 – 15), uvádza do celej pravdy a vedie k poslušnosti. Sme činitelia Slova a ako Enoch kráčame s Bohom, v súlade s Jeho Slovom a vôľou. Keď v Efezským 5:27 stojí, že Pán Svoju cirkev postaví pred svoj zrak bezchybnú, potom predsa musíme čítať, ktoré podmienky sú nám kladené, aby sme vedeli, ako my všetci, a to každý osobne, môžeme žiť Bohu ľúbi život. Dávid sa pýtal: „*Kto vystúpi na vrch Hospodinov, a kto bude stáť na mieste jeho svätosti? Ten, kto je nevinných rúk a čistého srdca, kto nepovzniesol svojej duše k márnosti a neprisahal falošne.*“ (Žalm 24:3 – 4). V kázaní na hore povedal náš Pán: „*Blahoslavení čistého srdca, lebo oni Boha uvidia.*“ Dávid, ktorý sám mnohým prešiel, píše pod vedením Svätého Ducha: „*Ten, kto chodí bezúhonne, činí spravodlivosť a hovorí pravdu svojím srdcom; kto neohovára svojím jazykom, neučiní svojmu priateľovi zlého a na svojho bližného nevznesie potupy ...*“ (Žalm 15:2 – 3).

Bolo by dobré, keby sa každý veriaci skúsil podľa 1. Korinským 6, aby poznal, či ešte nie je niečo, čo ho vylučuje z kráľovstva Božieho. Ohovárač zostáva vonku práve tak ako modloslužobník a všetci ostatní, ktorí sú tam menovaní. V Galatským 5 uvádza apoštol Pavol celý počet takých vecí. Každý sa musí nechať osobne osloviť všetkými obviňujúcimi miestami, inak je to len hľadanie do zrkadla a všetko zostáva pri starom. Len ak berieme napomenutie smrteľne vážne, pochopíme Slovo: „*Stíhajte pokoj so všetkými a posvätenie, bez ktorého nikto neuvidí Pána ...*“ (Židom 12:14). Dôležité je, aby sme boli všetci, každý osobne, nájdení na úzkej ceste v plnej viere a poslušnosti. Úskočnosť nepriateľa bude známa skrze to, že sa veriaci až príliš radi zaoberajú tým, čo učinili iní a čo, podľa ich názoru, činiť nemali. Činíme lepšie, ak zistíme, čo neobstojí v našom vlastnom živote a vezmeme si k srdcu napomenutia: „*A jaká je zhoda medzi chrámom Božím a medzi modlami? Alebo jaké je obecnstvo svetla s temnosťou? Alebo jaký má podiel verný s neverným?*“ (2. Korinským 6), takisto ako príkaz: „*a nedotýkajte sa nečistého, a ja vás prijmem a budem vám za Otca, a vy mi budete za synov a za dcéry, hovorí Pán, všemohúci.*“ A to najdôležitejšie apoštol znova pozdvihuje: „*Keď tedy máme tieto zaslúbenia, milovaní, očistíme sa od každého poškvrnenia tela i ducha dovršujúc tak svätosť v bázni Božej.*“ (7:1).

V každom časovom období len vyvolená časť (Rimanom 11:5) prijala to, čo Bôh cirkvi hovoril (Zjavenie 2 + 3), zostatok sa zatvrdil (Rimanom 11:7). Teraz, tak krátko pred príchodom Ženicha, nastáva záverečné vyvolanie a príprava nevesty. Bôh učinil všetko, poslal nám zvestovateľa a zvesť a viedol nás od jasnosti k jasnosti. Potom čo je v Zjavení 17 predstavené odpadlé kresťanstvo ako tá veľká babylonská smilnica, zaznieva všetkým v pravde veriacim v Zjavení 18:4 poslednýkrát výzva: „*A počul som iný hlas z neba, ktorý hovoril: Vyjdite z neho, môj ľud, aby ste sa nezúčastnili jeho hriechov a aby ste nedostali z jeho rán.*“ To je posledné volanie, ktoré musia pred návratom Ženicha poslúchnuť všetci tí, ktorí patria k cirkvi-neveste. Vyvolanie a oddelenie predchádza znovuobnoveniu. Následne bude všetko znova uvedené do pôvodného stavu, aký bol na počiatku novozákonnej cirkvi.

Príchod Ježiša Krista a rozdielne príchody

„... a keď odídem a pripravím vám miesto, **prídem zase** a poberiem si vás k sebe, aby ste tam, kde som ja, aj vy boli.“ (ev. Jána 14:3).

Brat Branham povedal: „**Sú tri príchody Krista: prvýkrát prišiel spasiť svoju nevestu. Druhýkrát príde, aby spasenú nevestu vzal domov. Tretíkrát príde po svadobnej hostine s nevestou, aby zriadil tisícročné kráľovstvo.**“

Prvým príchodom Krista sa už viac nepotrebuje zaoberať, ten je už zreteľne popísaný v štyroch evanjeliách.

Podľa ev. Matúša 25 prichádza náš Pán ako Ženích, aby svoju nevestu vo vytrhnutí vzal k Sebe: „... a tie, ktoré boli hotové, vošli s ním na svadbu, a zavreli sa dvere.“

„Hľa, tajomstvo vám hovorím. Všetci nezosneme, ale všetci budeme premenení, razom, v okamihu, pri zatrúbení poslednej trúby. Lebo zatrúbi, a mŕtvi vstanú neporušiteľní, a my budeme premenení.“ (1. Korintským 15:39 – 58)

V 1. Tesalonickým 4 sa Pavol venoval aj návratu Ježiša Krista a tomu, čo sa stane potom: „Lebo to vám hovoríme slovom Pánovým, že my živí, ponechaní do príchodu Pánovho, istotne nepredstihneme tých, ktorí zosnuli. Lebo sám Pán s veliteľským povelom, s hlasom archanjela a s trúbou Božou zostúpi s neba, a mŕtvi v Kristu vstanú najprv; potom my živí ponechaní budeme razom s nimi vychvátení v oblakoch v ústrety Pánovi do povetria. A takto budeme vždycky s Pánom.“ (v.13 – 18).

Apoštol Ján píše: „Milovaní, teraz sme deťmi Božími, a ešte sa neukázalo, čo budeme. Ale vieme, že keď sa ukáže, budeme jemu podobní, lebo Ho budeme vidieť tak, ako je.“ (1. Jána 3:2). Každý Jeho príchod je »Parousia« - telesná prítomnosť.

V 2. Tesalonickým 2:1 varuje Pavol veriacich: „Ale vás prosíme, bratia, ohľadne príchodu nášho Pána Ježiša Krista a nášho zhromaždenia k Nemu, aby ste sa nedali hneď zvikať od umu ani sa strašiť ani duchom ani slovom ani listom ...“

Čo sa týka návratu nášho milovaného Pána, totiž Jeho druhého príchodu, stojí napísané ako varovanie: „Lebo mnohí bludári vyšli do sveta, ktorí nevyznávajú Ježiša Krista, prislého v tele. To je ten bludár

a antikrist.“ (2. Jánova verš 7). Hneď za tým stojí: „*Každý, kto ide ďalej a nezostáva v učení Kristovom, nemá Boha. Kto zostáva v učení Kristovom, ten má Otca i Syna.*“ (v. 9).

Zapieranie telesného návratu Spasiteľa je najhoršie falošné učenie a je postavené na rovnakú úroveň ako antikrist. Preto hneď potom prichádza napomenutie: „*Ak ide niekto k vám a nenesie toho učenia, neprijímajte ho do domu ani ho nepozdravujte.*“ (v.10). Skúšajte duchov, skúšajte učiteľov a ich učenia!

Citát brata Branhama: „**Očakávame príchod Pána v našej generácii ... telesný návrat Pána Ježiša, aby vzal Svoj ľud v tele, oslávený Jeho očisťujúcou krvou.**“ (Neviditeľné zjednotenie nevesty Krista, 25. novembra 1965).

Ktokoľvek popiera telesný návrat Ježiša Krista, je posadnutý duchom antikrista. To sa týka aj tých, ktorí zduchovňujú druhý príchod a učia, že Pán už prišiel. Sú zaslepení pýchou a stavajú sa nad Božie Slovo. Pri návrate Ježiša Krista sa všetko stane presne tak, ako je to napísané, totiž: „*Tento Ježiš, ktorý bol vzatý od vás hore do neba, príde tak, ako ste ho videli ísť do neba.*“ (ev. Lukáša 24:50 – 51, Skutky 1:11b). To musíme rešpektovať, pretože to je TAK HOVORÍ PÁN vo Svojom Slove.

Práve tak musia byť všetky biblické verše o rôznych príchodoch, ktoré nesúvisia s cirkvou a vytrhnutím, videné v správnej súvislosti. Vieme, že návrat nášho Pána, totiž vytrhnutie, nastane ešte pred veľkým súžením. To brat Branham doš často zdôrazňoval. Pavol píše veriacim: „*Lebo veď kto je našou nádejou alebo radosťou alebo korunou chvály – či azda nie aj vy pred naším Pánom Ježišom Kristom, keď príde (nem. preklad = = sa vráti) ?!*“ (1. Tesalonickým 2:19).

Existujú ešte ďalšie príchody Pána, ktoré sa netýkajú cirkvi, napr. ako je napísané v ev. Matúša 25, od verša 31: „*A keď príde Syn človeka vo svojej sláve a všetci svätí anjeli s ním, vtedy sa posadí na tróne svojej slávy ...*“, taktiež v 2. Tesalonickým 1:7 – 8: „*... keď sa zjaví Pán Ježiš z neba s anjelmí svojej moci, v plamennom ohni ...*“, alebo Zjavenie 16:15 – 16 a Zjavenie 19 od verša 11 a iné miesta. Pri tom je vždy dôležité do toho zahrnúť Starý Zákon, aby sme presne vedeli, čo je mienené a do akej súvislosti to patrí.

Čo to má napríklad spoločné s príchodom, o ktorom hovoril náš Pán v ev. Matúša 24:29 – 30: „*A hneď po súžení tých dní zatmie sa slnce, a mesiac nedá svojej žiare, a hviezdy budú padať z neba, a nebeské moci sa budú pohybovať. A utedy sa ukáže znamenie Syna človeka na nebi, a utedy budú plakať všetky pokolenia zeme a uvidia Syna človeka, prichádzajúceho na nebeských oblakoch s mocou a slávou velikou.*“ ?

Tu nie je reč o príchode Ženícha, ale o príchode Syna človeka po čase veľkého súženia, keď sa slnko zatmie a mesiac stratí svoju žiaru. Tento príchod spadá do úseku šiestej pečate (Zjavenie 6 od verša 12). O tom hovorí taktiež Zjavenie 1:7: „*Hľa, prichádza s oblakmi, a uvidí ho každé oko, aj tí, ktorí ho prebodli, a nariekať budú nad ním všetky pokolenia zeme. Áno, amen.*“

„ ... a obrátia svoj zreteľ ku mne, ku tomu, ktorého prebodli.“ (Zachariáš 12:9 – 10)

„*Videl som v nočných videniach a hľa, s nebeskými oblakmi prichádzal ktosi na pohľad ako Syn človeka a prišiel až ku Starodávne mu dňov, a dali mu priblížiť sa pred neho. A bolo jemu dané panstvo i sláva i kráľovstvo, a slúžili mu všetky národy a ľudia a jazyky; jeho panstvo je večným panstvom, ktoré nepominie, a jeho kráľovstvo je také, ktoré nebude zničené.*“ (Daniel 7:13 – 14).

Zjavenie 11 od verša 15 nám k tomu dáva ešte presnejšie objasnenie: „*A siedmy anjel zatrúbil, a povstali veľké hlasy na nebi, ktoré hovorili: Kráľovstvá sveta sa stali kráľovstvami nášho Pána a jeho Krista, a bude kralovať na veky vekov.*“

V tejto súvislosti je reč o anjelovi siedmej trúby, o ktorom sa píše už v Zjavení 10:7. Brat Branham ohľadom tohoto biblického miesta v kázaní Prechod... zo 17. marca 1963 povedal nasledujúce: „**Hľa, ja som si to nepripravil, je to TAK HOVORÍ PÁN. Prečítam vám to priamo z tejto knihy, Biblie: ,ale vo dňoch hlasu siedmeho anjela, keď bude trúbiť, dokoná sa tajomstvo Božie, ako to zvestoval svojim sluhom prorokom.**“ Výrokov, ktoré boli vyslovené bratom Branhamom ako TAK HOVORÍ PÁN, sa nesmie a nemôže byť dotýkané. V rovnakom odseku dáva v spojení s anjelom siedmej trúby a zostúpením anjela zmluvy nasledovné vysvetlenie: „**Až potom čo sú pečate otvorené a tajomstvo je zjavené, zostupuje anjel, Posol, Kristus, kladúc Svoju nohu na zem a more s dúhou nad svojou hlavou.**

Hľa, pamätajte si, tento siedmy anjel je na zemi v čase tohto príchodu“.

Dávajte, prosím, pozor: nie pri návrate Krista, keď sa s Ním Jeho nevesta stretne v povetří, ale keď zostúpi Pán ako Anjel zmluvy, je **tento**, nie siedmy anjel, ale **tento** siedmy anjel na zemi. Nedeje sa to pri otváraní pečatí v roku 1963, ale „**až potom čo sú pečate otvorené**“.
„ ... a anjel zmluvy, po ktorom túžite, hľa, príde, hovorí Hospodin Zástupov.“ (Malachiáš 3:1b)

Sedem anjelov trúb bude predstavených pri otváraní siedmej pečate. Brat Branham čítal vo svojom kázaní o siedmej pečati v kapitole 8 len prvý verš o pol hodine ticha v nebi. Ale presne potom sa stalo, čo Ján videl, ako je popísané od verša 2: „A videl som tých sedem anjelov, ktorí stoja pred Bohom, a dalo sa im sedem trúb.“ V hebrejskej Biblii tu stojí slovo »Schofar«, tak ako na deviatich ďalších miestach, ktoré sú v našej Biblii preložené ako „trúba“ (Zjavenie 8:6, 8:8, 8:10, 8:12, 8:13, 9:1, 9:13, 10:7, 11:15). Z tohoto vyplýva, že siedma pečať nie je v spojení so siedmym anjelom cirkvi (Zjavenie 2 + 3), ale so siedmimi anjelmi trúb, ktorí stoja pred Bohom.

Potom čo prví štyria anjeli nechajú zaznieť svoje »Schofar«, stojí napísané: „Beda, beda, beda tým, ktorí bývajú na zemi, pre ostatné zvuky trúby (»Schofar«) troch anjelov, ktorí majú trúbiť.“ (Zjavenie 8:13). V kapitole 9 zaznie hlas piateho a šiesteho anjela trúb a chýba už len hlas siedmeho. Takže siedmy anjel v Zjavení 10:7 nepochybne nie je siedmy posol cirkvi, ale siedmy anjel trúb. To TAK Hovorí PÁN brata Branhama sa vzťahuje jednoznačne na hlas siedmeho anjela trúb v Zjavení 10:7, pretože potom sa dokoná tajomstvo Božie.

Keď sa brat Branham odvolával na Zjavenie 10 v spojení so svojou službou, hovoril o tajomstvách, ktoré mali byť predsa zjavené skrze jeho službu, skrze poslednú zvesť k Laodicejského cirkevného veku. To sa skutočne stalo: Všetky tajomstvá od 1. Mojžišovej až po poslednú kapitolu Zjavenia sú zjavené. To bola úloha posledného posla k Laodicei. O »tajomstve Božom« je v Zjavení 10:7 reč v jednotnom čísle a to sa dokoná, keď zaznie hlas siedmeho anjela trúb. Tak to stojí jasne a zreteľne popísané, Kristus je tajomstvo Božie, ako je to v 1. Timoteovi 3:16, Kolosenským 2:2-3 a iných miestach zreteľne povedané: „ ... a to cieľom všetkého bohatstva plnosti rozumu, cieľom pravého poznania

tajomstva Boha ... v ktorom sú skryté všetky poklady múdrosti a známosti.“ Tajomstvo Boha v Kristu zostalo vtedy Židom skryté, ale keď príde ich čas, bude to aj im zjavené.

Taktiež v tomto bode je Slovo Božie jasné a je nemožné mu neporozumieť. Veľká chyba, ktorá sa pácha, spočíva v tom, že sa citáty a biblické miesta, ktoré hovoria o rôznych príchodoch, používajú len v súvislosti s návratom Ježiša Krista, Jeho druhým príchodom. Aj v tomto bode je životne dôležité Písma správne rozlišovať a presne uložiť. Raz musí dať každý Bohu a Jeho Slovu za pravdu. Blahoslavení tí, ktorí to už tu a teraz činia!

V Novom Zákone je zmienená len prvá časť z Malachiáša 3:1, ktorá sa týka Jána Krstiteľa: „*Lebo toto je ten, o ktorom je napísané: Hľa, ja posielam svojho anjela pred tvou tvárou, ktorý pripraví tvoju cestu pred tebou.*“ (ev. Matúša 11:10). Druhá časť o anjelovi zmluvy, ktorý príde do svojho chrámu, nie je zmienená, pretože sa nenaplnila. Zaslúbenie anjela zmluvy bolo vtedy a je aj dnes ešte stále budúcnosťou.

„Príde náhle do svojho chrámu Pán, ktorého vy hľadáte, a anjel zmluvy, po ktorom túžite, hľa, príde, hovorí Hospodin Zástupcov. Ale kto znesie deň jeho príchodu, a kto obstojí, keď sa ukáže?! Lebo on je ako prepaľujúci oheň a ako luh práčov.“ (Malachiáš 3:1b-2)

V Zjavení 11:1 je meraný znova postavený chrám. Podľa 2. Tesalonickým 2:4-8 sa Antikrist posadí v Božom chráme, ale pri **tomto príchode** k Židom ho Pán zničí dychom Svojich pier (Izaiáš 11:4).

V Zjavení 10 vidíme Anjela zmluvy, ukázaného s dúhou nad Svojou hlavou a odiateho oblakom (v. 1). Pretože sa táto udalosť deje po otvorení pečatí, má vo svojej ruke otvorenú knihu. Potom ako právoplatný vlastník postaví Svoju nohu na zem a more (v. 2) „ ... a skríkol veľkým hlasom, ako keď reve lev.“ To je čas, keď sedem hromov vydá svoje hlasy (v. 3). Čo je povedané sa nás netýka, pretože to nie je v spojení s cirkvou a nebolo dovolené to napísať: „*Zapečať to, čo hovorilo sedem hromov, a nepíš toho!*“ (v. 4).

Rešpektujeme Božské rozhodnutie a prenechávame veci, ktoré bude Bôh činiť výhradne na Neho. Až potom pozdvihne Anjel zmluvy, ktorý stojí na zemi a mori, svoju pravú ruku „ ... a prisahal na živého

na veky vekov, ktorý stvoril nebo i to, čo je v ňom, a zem i to, čo je v nej, a more i to, čo je v ňom, že už viac nebude času ...“ Odvtedy teda nebude viac času, ani žiadne zdržovanie, či odkladanie, „... ale vo dňoch hlasu siedmeho anjela, keď bude trúbiť (na »Schofar«), dokoná sa tajomstvo Božie, ako to zvestoval svojim sluhom prorokom.“ V kapitole 11 po ukončení služby oboch prorokov a potom čo budú v oblaku vzatí (v. 12), zatrúbi siedmy anjel na trúbu, ako je to oznámené v kapitole 10:7, a bude prehlásené kráľovstvo Božie. Je to dokonale usporiadané.

Prorok Daniel dopredu videl, ako anjel prisahal a písal, že od toho okamihu až do zahájenia Božského kraľovania zostáva len tri a pol roka. „Kedy bude koniec tým divným veciam? Na to som počul hovoriť muža, oblečeného v lanovom rúchu, ktorý stál nad vodami rieky, a videl som, že pozdvihol svoju pravicu i svoju ľavicu k nebu a prisahal na Živého na veky, že na určený čas určených čias a pol času, a keď ukončia rozmetávať silu svätého ľudu, dokoná sa to všetko.“ (Daniel 12:6 – 7) Bôh to nemohol povedať jasnejšie. Obzvlášť k tejto téme by sme mohli citovať mnoho vhodných miest Písma, ktoré ukazujú kedy a v akej súvislosti bude Lev z kmeňa Júdovho revať:

„Hospodin bude revať z výsosti a z príbytku svojej svätosti vydá svoj hlas ...“ (Jeremiáš 25:30 – 31)

„Pôjdu za Hospodinom; bude revať ako lev ...“ (Hozeáš 11:10)

„A Hospodin bude revať so Siona a z Jeruzalema vydá svoj hlas ...“ (Joel 3:15 – 17)

V Zjavení 10:7 máme oznámenie, v Zjavení 11:15 máme naplnenie. Ktokoľvek to starostlivo číta pozná, že v momente, keď zatrúbi siedmy anjel na jeho »Schofar« a oznámi kráľovstvo Božie na zemi, bude tajomstvo Božie v Ježišovi Kristovi dokonané. „A siedmy anjel zatrúbil, a povstali veľké hlasy na nebi, ktoré hovorili: Kráľovstvá sveta sa stali kráľovstvami nášho Pána a jeho Krista, a bude kraľovať na veky vekov. A dvadsiati štyria starci, ktorí sedia pred Bohom na svojich trónoch, padli každý na svoju tvár a klaňali sa Bohu a hovorili: Ďakujeme ti, Pane, všemohúci Bože, ktorý si a ktorý si bol a ktorý prídeš, pretože si prevzal svoju veľikú moc a kraľuješ.“ (Zjavenie 11:15 – 17).

Bolo smrteľnou chybou vykladať hlas siedmeho anjela zo Zjavenia 10:7 ako hlas Boží, keďže v tomto verši nie je žiadna zmienka o hlase Božom

alebo o hlase posla siedmeho cirkevného veku, ale jednoznačne o hlase siedmeho anjela trúb. Brat Branham mal právo odvolávať sa na toto prorocké miesto. Ako vieme, máme vždy znova mnohé biblické miesta ukázané v dvojakom naplnení. Porovnajme, prosím: „*Môj syn, môj prvorodený, je Izrael.*“ (2. Mojžišova 4:22). „*Keď bol Izrael dieťa, miloval som ho a z Egypta som povolal svojho syna.*“ (Hozeáš 11:1) „... *aby sa naplnilo, čo bolo povedané od Pána skrze proroka, ktorý povedal: Z Egypta som povolal svojho syna.*“ (ev. Matúša 2:15). Kľúčovým slovom je v tomto prípade »Syn«. Sú tu popísané úplne odlišné udalosti, ale rovnaké prorocké miesto Písma z Hozeáša 11:1 sa ich týka oboch.

Brat, ktorý mal len 10 rokov, keď bol brat Branham v roku 1965 vzatý do slávy, prišiel po 20 rokoch s nápadom vyhlásiť, že hlas brata Branhama je hlas Boží, ktorý musí každý osobne počuť, a preto všetci, ktorí tomu veria, tvrdia, že máme počúvať len brata Branhama a že nikto iný nemá právo kázať. Z dôvodu, že citujú výhradne jeho výroky bez toho, aby ich vzali späť do Písma a správne ich v ňom uložili, sú vťahovaní hlbšie a hlbšie do bahna početných nebiblických výkladov, ktoré dokonca považujú za viac ako Božie Slovo.

Rešpektujeme jedinečnú, neomylnú službu, ktorú Bôh dal bratovi Branhamovi v priamom spojení s Jeho plánom spasenia. Všetci, ktorí sú narodení z Boha, počujú a veria zasľúbené Slovo pre náš čas. Kategoricky však odmietame akékoľvek výklady Slova a podobne i oslavovanie človeka v hocijakej podobe, ktoré nie je ničím iným ako modlárstvom. Hlas Boží v Slove Božom zostáva na celú večnosť. Česť a sláva patrí len Bohu skrze Ježiša Krista, nášho Pána.

Teraz, tesne pred príchodom Krista, musia byť tieto témy vyjasnené a správne a biblicky zoradené podľa Božieho poriadku. Všetky nepravdivé učenia v početných denomináciách sú založené na zlom porozumení a chybnom výklade Písma, a rovnakým spôsobom každé falošné učenie v kruhoch zvesti vzniklo nesprávnym použitím výrokov brata Branhama. Ani Božie Slovo ani posolstvo, ktoré priniesol prorok, nie sú chybné, ale Satan, zvodca, ktorý prekrúcal Slovo Božie od samého počiatku.

Urím a thumím – svetlo a právo

Áronovi bolo prikázané: „*A spravíš náprsník súdu, dôvtipným dielom umeleckým ... A dáš do náprsníka súdu urím a thumím, a budú na srdci*

Áronovom, keď bude vchádzať pred Hospodina, a Áron bude nosiť súd synov Izraelových na svojom srdci pred Hospodinom ustavične.“ (2. Mojžišova 28:15 + 30, 3. Mojžišova 8:8). Áron, prvý najvyšší kňaz v čase Mojžiša, mal zodpovednosť viesť bohoslužbu vo svätyni spolu s kňazmi z kmeňa Levi. Rúcho, náramenníky/efod a náprsník patrili k tomu. V náprsníku bolo 12 vzácnych kameňov reprezentujúcich 12 izraelských kmeňov. Keď niekto číta všetky príslušné miesta Starého Zákona, je mu jasné, že Bôh si vyhradil právo uplatňovať spravodlivosť v Jeho svätyni (4. Mojžišova 27:21, 1. Samuelova 28:6). Bôh sám to vyslovené potvrdil nadprirodzeným spôsobom skrze rozsvietenie svetla. Preto sa to v hebrejčine nazývalo »Svetlo a Právo« (5. Mojžišova 33:8).

V čase Ezdráša a Nehemiáša, keď sa ľud Izraelský vrátil do Jeruzalema, aby znova vzbudoval dom Boží, zaznelo nasledovné ustanovenie: „*A tiršata im zakázal, aby nejedli zo svätosvätého, dokiaľ uraj nebude stáť kňaz s urím a thumím.*“ (Nehemiáš 7:65).

Brat Branham opakovane povedal: „**Náš dnešný urím a thumím je Slovo Božie**“, a tým zdôrazňoval učenie 12 apoštolov. 138-krát zmienil náprsenku z časov Mojžiša a Árona a spojil ju s nikdy sa nemeniacim učením apoštolov. 6. apríla 1956 v kázaní Neomylné Slovo Božie povedal: „**... a ak niekto povedal svoj sen, alebo prorok prorokoval, a svetlo v urím a thumím sa nerozsvietilo, znamenalo to že tento prorok bol prevrátený.**“

Ježiš Kristus je verný najvyšší kňaz podľa poriadku Melchisedechovho. Vo Svojej cirkvi ustanovil Bôh rozličné služby (1. Korintským 12, Efezským 4 a iné) a učenie 12 apoštolov učinil naveky platným meradlom. Cirkev je vybudovaná na základe apoštolov a prorokov (Skutky 2:42, Efezským 2:20).

Brat Branham potvrdil v súvislosti so ženou, ktorá bude v Zjavení 12 ukázaná s korunou z 12 kameňov, že skutočne predstavuje novozákonnú cirkev, ktorá je korunovaná učením 12 apoštolov. Ona prijala Božie semeno Slova a v jej dokonaní porodila »mužného chlapca«, ktorý je najprv vzatý do slávy a je určený vládnuť nad všetkými národmi.

Všetko, čo súhlasí s učením apoštolov, je potvrdené nadprirodzeným svetlom, ale ak to učenie, prorokované a praktikované nesúhlasí so Slovom, náprsenka zostáva tmavá. Dvanásť vzácnych kameňov v náprsenke sú rovnaké ako v Novom Jeruzaleme (Zjavenie 21:15 – 20),

ktorý zostupuje ako oslávená nevesta. „A prišiel ku mne jeden zo siedmich anjelov, ktorí to mali tých sedem čiaš, plných sedem posledných rán, a prehovoril so mnou a povedal mi: Pod', ukážem ti nevestu, manželku Baránkovu. A zanesol ma v duchu na veľký vrch a vysoký a ukázal mi to veľké mesto, svätý Jeruzalem, zostupujúci od Boha z neba ...“ (Zjavenie 21:9 – 27)

Popis Nového Jeruzalema je mocný a má veľký význam. Mesto má 12 základných kameňov, na ktorých sú napísané mená 12 Baránkových apoštolov. Základnými kameňmi je 12 drahých kameňov, ktoré sú jednotlivo pomenované (verše 15 – 20). Je nám povedané, že mesto má 12 brán s menami 12 izraelských kmeňov. Len tí, ktorých mená sú zapísané v knihe života Baránka, môžu vojsť do Nového Jeruzalema. Tu sa jedná o nevestu Baránkovu, o tých vyvolených z Izraela a národov pred založením sveta, zo Starého a Nového Zákona, ktorí chodili v plnej viere a poslušnosti v súlade s Bohom a Božím Slovom.

„A nevojde do neho nikdy nič obecného (nemecký preklad = nečistého), a čo robí ohavnosť alebo lož, iba tí, ktorí sú zapísaní v knihe života Baránka.“ (Zjavenie 21:27)

Brat Branham zašiel i na pád Lucifera a čítal Izaiáša 14:12, ev. Lukáša 10:18 a Ezechiela 28:11. Ako anjel svetla a pomazaný cherubín mal vo svojom odeve deväť vzácných kameňov (Ezechiel 28:13). Stál veľmi blízko Bohu, bol bez viny odo dňa svojho stvorenia, v záhrade Eden. Potom však prišiel čas, keď si povedal: „Ja chcem ... Ja učiním ...“, a s tým pycha, takže chcel byť rovný Najvyššiemu, a to spôsobilo jeho pád.

Falošní pomazaní konečného času, ktorí vidia videnia, a zvestujú zjavenia, falošní Kristovia z ev. Matúša 24, dokonca predstierajú, že majú to TAK HOVORÍ PÁN. Zdobia sa deviatimi darmi Ducha, ale ich učenia a skutky viery súhlasia s antikristom a nie s učeníami Krista a 12 apoštolov. Následkom ich vlastnej vôle sa podvolili duchovnej nadutosti a vedú mnohé vzácne duše zo správnej cesty. Nikdy predtým nebol zvod tak biblicky dekorovaný ako teraz. Všetci používajú biblické citáty a ospravedlňujú sami seba, nemyslia ale na to, porovnať svoje učenie a prax s učením apoštolov.

V 2. Timoteovi čítame o úlohe pravých služobníkov Božích: „Káž slovo, pristupuj v pravý i nepravý čas, karhaj, tresci, napomínaj s celou zhovievavosťou a s učením. Lebo bude čas, keď neznesú zdravého učenia,

ale podľa vlastných žiadostí budú si hromadiť učiteľov, lebo ich budú srbieť uši, a odvrátia uši od pravdy a obrátia sa k bájkam. Ale ty buď triezvy vo všetkom trp, čo príde zlé, konaj dielo evanjelistu, vykonaj svoju službu.“ To daruj Bôh. Amen!

Vedenie do bludu na všetkých úrovniach

„A Ježiš odpovedal a riekol im: Hľadte, aby vás niekto nezvedol!“ (ev. Matúša 24:4) „Lebo povstanú falošní kristovia a falošní proroci a dajú veľiké znamenania a budú robiť zázraky, takže by zvedli v blud, keby bolo možné, aj vyvolených.“ (verš 24)

V minulých storočiach nebol budúci **návrat Ježiša Krista** v denomináciách vôbec žiadnou témou. V poslednom čase o ňom ale všetci hovoria a dokonca používajú slovo „*parousia*“ – počnúc Vatikánom až po posledné cirkevné spoločenstvo.

Benedikt XVI. si pri svojej všeobecnej audiencii 12. novembra 2008 zvolil tému: „Maranatha = Príď Pane Ježišu“ a opakovane sa odvolával na Slovo Pavla z 1. Korinským 16:22: „Maranatha“. Pojmy ako „telo Pána“, „nevesta Baránka“ a „cirkev Ježiša Krista“ dnes patria k bežnému slovníku rímskej i všetkých ostatných cirkví. Benedikt XVI. dokonca zmienil, že apoštol Pavol zdôraznil v 2. Tesalonickým 2, že pred návratom Krista nastane „*apostasia*“, čo znamená odpad od viery. Cirkev Ríma a všetky ostatné cirkvi sa odvtedy stali nevedomky obeťami „*apostasie*“. Rímska cirkev existuje len od čias Konštantína, nemá nič spoločné s cirkvou Ježiša Krista a v ničom, ani v učení ani v praxi, nesúhlasí s Bibliou. Tak isto ani žiadna z iných cirkví nemôže prejsť testom Slova. Aký zmysel to má, hovoriť o „*apostasii*“ (odpade od viery), ak ho nikto nerozozná vo svojom vlastnom živote? Výrok súčasného pápeža bol veľmi odhaľujúci, keď povedal, že Pavol neobjasnil dostatočne osobu, ktorú kresťanská tradícia neskôr nazvala „*antikristom*“.

V skutočnosti je popis dostatočne jasný, ak ho niekto môže vidieť. Hlavný výrok o antikristovi v 2. Tesalonickým 2 hovorí, že sa uvedie v spojení s „*apotasiou*“ ako „*človek hriecha*“, „*človek zatratenia*“, priamy protivník Krista, povyšujúci sa nado všetko, čo sa nazýva Bôh a oslavuje Boha, nazývajúci sa zástupcom Krista. Tu nachádzame hlavné poznávacie znamenie: antikrist je „*ten bezzákonník*“, čo jasne znamená, že je to muž z národov, a nie Žid, pretože Židia sú „*ľud Zákona*“ – Tóry.

Keď v Skutkoch 2:23 Peter vyčíta zodpovedným Židom ohľadom ukrižovania Mesiáša: „*Toho ... ste vzali a rukou bezbožných (nemecký preklad = bezzákonných) pripáli na kríž a zavraždili ...*“, tak tým myslel Rimanov: Piláta, ktorý rozsudok vyniesol, a na rímskych vojakov, ktorí ho vykonali a neskôr si rozdelili Jeho odev (ev. Jána 19:23).

Ľud izraelský je ľud Zákona. Bôh Pán sám prišiel na horu Sinaj a dal Mojžišovi najprv prikázania a potom i celý Zákon. K tomu možno uviesť mnohé biblické miesta. Antikrist v žiadnom prípade nemôže byť Žid, on je ten bezzákonník, ktorý sa dokonca posadí do chrámu Božieho a bude sa ako Jeho zástupca vydávať za Boha (2. Tesalonickým 2:4).

Meno Jahve

19. novembra 2008 vyšiel z Vatikánu dekrét o tom, že meno Božie Jahve sa v katolíckej liturgii viac nesmie používať. Tým napĺňa kúria (pápežská stolica) prosbu Židovských rabínov, ktorí predniesli námietku, že toto sväté meno Božie má byť oznámené až najvyšším kňazom v novovybudovanom chráme v Jeruzaleme. Toto meno, ktoré sa v hebrejskom texte skladá len zo štyroch hlások J H W H (Jod Ha We Ha), vyslovil sám Bôh: „*A ďalej hovoril Bôh Mojžišovi a riekol mu: Ja som Bôh Pán! Ukázal som sa Abrahámovi, Izákovi a Jákobovi pod menom Silný Bôh všemohúci, ale svojím menom Bôh Pán som im nebol známy.*“ (2. Mojžišova 6:2 – 3).

Úvodom k oznámeniu desiatich prikázaní povedal Všemohúci: „*Ja som Pán Jahve, tvoj Bôh Elohim, ktorý som ťa vyviedol z Egyptskej zeme ...*“ Potom prikázal: „*Nevezmeš mena Pána, svojho Boha, nadarmo. Lebo Pán nenechá bez pomsty toho, kto by vzal Jeho meno nadarmo.*“ Božie zmluvné meno Pána je tak sväté, že smie byť používané len v bázni, v uctievaní v bohoslužbe. Tak to Bôh sám tak určil a vyslovil: „*Na každom mieste, na ktorom dám sláviť pamiatku Svojho mena, prídem k tebe a požehnám ťa.*“ (2. Mojžišova 20:24).

Toto sväté meno nesmelo byť vyslovované, keď bol vynášaný mŕtvy z domu, pretože Bôh nie je Bohom mŕtvych ale živých: „*Mlčať! Lebo nechceli vysloviť meno Hospodinovo.*“ (Ámos 6:10, nemecký preklad). Toto biblické miesto Židovskí učení Písma zle porozumeli a z toho vyvodili, sväté meno Jahve vôbec nikdy viac nemalo byť vyslovované. Keď okolo roku 270 pred Kristom prekladalo 70 alebo 72 Židovských

učencov v egyptskej Alexandrii hebrejskú Bibliu do gréckeho jazyka, započala veľká chyba: v tomto preklade známom ako „Septuaginta“ zamenili meno Jahve za slovo „Kyrios“.

Židovskí učenci v Tibérii vôbec so Septuagintou a s v nej používaným slovom „Kyrios“ nesúhlasili. Neskôr bolo aj v hebrejskej Tóre namiesto JHWH čítané „Adonai“. Až dodnes sa Židia modlia „Elohim Adonai“ namiesto „Elohim Jahve“. Ani jedno z označení Pána – Adonai, Kyrios a Dominus – nemá žiadny priamy vzťah k Bohu. Adonai môže byť veliteľ, Kyrios vládca, Dominus panovník, ale žiadny z nich nemá žiadny priamy vzťah k jedinému pravému Bohu, ktorý sa zjavil skrze Svoje zmluvné meno Elohim Jahve. Taktiež označenie Jehova je nesprávnym výkladom a bolo používané až od roku 1518.

Majú všetci rovnakého Boha?

V poslednom čase počujeme stále znova výrok: „Všetci máme predsa rovnakého Boha!“ To nemôže byť pravda. Samozrejme je len jeden jediný Bôh, ktorý sa od počiatku času zjavoval ako Elohim Jahve. On je Večný, Stvoriteľ neba a zeme. On je Kráľ, Záchranca, Sudca, všetko vo všetkom. On sám povedal: „... *krome mňa niet Boha.*“ (Izaiáš 44:6 a iné). To je Bôh Mojžišov a Izraelov. On sám dal tu na zemi Svojmu ľudu Izraelskému to jedine platné vyznanie viery: „*Počuj, Izraelu, Večný, náš Bôh, večný je jeden!*“ - Adonai Elohenu Adonai Echad (5. Mojžišova 6:4-9, nemecký preklad).

„Kresťanský“ „trojjediný“ Bôh bol vymyslený katolíckymi cirkevnými otcami až v 3. kresťanskom storočí. Neexistuje jedno jediné miesto Písma kde by stálo slovo „trojjedinosť“, „trojjediný Bôh“, „večný Syn“ alebo „Bôh Syn“. Neexistuje žiadne biblické miesto, ktoré hovorí o tom, že Bôh určil Svätého Ducha za 3. osobu, to učinili cirkevní otcovia až v roku 386. A tak nie je ani jedno jediné miesto, ktoré by svedčilo o tom, že Bôh splodil v nebi Syna, alebo o tom, že Otec a Syn mali v nebi rozhovor. Nie sú to nič iné ako zlé porozumenia o Bohu, ktoré boli takzvanými „otcami kresťanstva“ najprv uvedené ako učenia a následne zavedené ako dogmy.

Pritom je práve Božstvo a osobné Božie zjavenie ako Otca v Synu tou najdôležitejšou témou biblického zvestovania, pretože sa stalo kvôli našej spásy a záchrane. Túto tému som v mojich brožúrach na základe

príslušných biblických miest rozsiahle objasnil, aby v nej mohol mať jasno každý, kto nestranne a úprimne hľadá.

Bohom Mohameda a islamu je Aláh. Ako je známe vďaka príslušným historickým písomnostiam, je to prastarý babylonský boh mesiaca, ktorý mal dávať plodnosť celej zemskej vegetácii. Po porážke všetkých ostatných kmeňov a ich bohov prehlásil Mohamed svojho boha Aláha za jediného pravého boha a seba ako jeho proroka. V Kábe v Meke zostalo všetko s uctievaním čiernych kameňov pri starom a aj pôstny mesiac ramadán sa ešte dnes začína na deň novu mesiaca. Taktiež cieľ zostáva rovnaký, totiž že islamský polmesiac sa na zemi stane skrze obrátenie všetkých nemuslimov plným mesiacom.

Pri mojich kázaniach v dvanástich islamských krajinách, ktoré som počas mnohých rokov navštívil, ma vždy veľmi bolelo, keď prekladateľ nahradil slovo Bôh slovom „Aláh“. V Indonézii, ktorá je s 227 miliónmi obyvateľov najväčšou islamskou krajinou na zemi, je meno Aláh dokonca napísané v Biblii, a to od prvého verša 1. Mojžišovej až po posledný v prorokovi Malachiášovi. To bolo pre mňa nepochopiteľné. Nakoniec sa drahý Pán postaral o to, že som spoznal jedného profesora, ktorý je činný v Biblickej spoločnosti (The Bible Society) v Jakarte. Bôh mu počas môjho kázania otvoril porozumenie a pod jeho vplyvom bola Biblia nanovo vytlačená. Hneď mi poslal jeden exemplár a sám som sa mohol presvedčiť, že meno Aláh sa tam viac nenachádza, ale je nahradené slovom Elohim Jahve. Vďaka buď Bohu Pánu za to!

Toto sa dostalo v Indonézii a Malajzii dokonca k vládnym kruhom. Islamská vláda v Malajzii preto vo februári 2009 zakázala kresťanským cirkvám ďalej používať meno Aláh. Ako mi v marci 2009 pri mojej poslednej návšteve v Jakarte dosvedčil jeden človek, aj vláda v Jakarte už čoskoro bude toto rozhodnutie nasledovať.

Krst

Nedávno bola baptistická denominácia na najvyššej úrovni vo Svetovej rade cirkví vyzvaná, aby prijala denominačné pokropenie novorodencov ako krst a upustila od „znovukrstenia“. Predsedajúci sa ale nepoddal a statočne vyhlásil: „Pre nás to nie je žiadne „znovukrstenie“, ale skutočný krst veriacich, ktorí sa rozhodli pre Krista.“

Počas času reformácie boli takzvaní „anabaptisti“ (znovukrstenci) prenasledovaní, preklínaní a vraždení. Rímska cirkev a neskôr protestantské štátne cirkvi, ktoré povstali z reformácie, sa odvolávali na Efezským 4:5 a prehlasovali, že nemôže byť žiadny druhý krst, pretože je napísané: „Jeden Pán, jedna viera, jeden krst ...“ Anabaptisti si na druhej strane uvedomili, že nemôžu prijať učenie sviatosti krstu, totiž žeby dieťa bolo znovuzrodené skrze rituál pokropenia vodou, pretože to bola len cirkevná tradícia, skrze ktorú nikto neprijal večné spasenie od Boha. Preto zamietli krst detí a nechali sa ako veriaci pokrstiť podľa Slova z ev. Marka 16:16: „Ten kto uverí a pokrstí sa, bude spasený ...“. Biblia sa stala dostupná všetkým a každý mohol čítať a sám sa rozhodnúť, či podstúpi jediný biblický krst viery alebo zostane v cirkevných tradíciách pokropenia novorodencov, ktoré pochádza z čias násilného nanucovania kresťanstva a v očiach Božích nie je žiadnym krstom. Počas tohto prebudenia začali znova krstiť jedným ponorením, pričom obaja, krstená i krstiaca osoba, vošli do vody, tak ako to bolo v rannom kresťanstve. „A rozkázal vozu, aby postál, a obidvaja zišli do vody, Filip aj eunuch, a pokrstil ho.“ (Skutky 8:38)

„A keď bol Ježiš pokrstený, hneď vystúpil z vody, a hľa, otvorili sa mu nebesia, a videl Ducha Božieho, ktorý zostupoval akoby holubica a prichádzal na neho. A hľa, bolo počuť hlas z nebies, ktorý hovoril: Toto je ten môj milovaný Syn, v ktorom sa mi zaľúbilo.“ (ev. Matúša 3:16 – 17)

Tiež dnes sú tí, ktorí znovu krstia v mene Pána Ježiša Krista, tak ako to bolo na počiatku, odmietaní a prenasledovaní. Pred vyslovením súdu môže každý čítať, ako bol krst vykonávaný v Jeruzaleme (Skutky 2), v Samárii (Skutky 8), v Cezarei (Skutky 10), v Efeze (Skutky 19) a v Ríme (Rimanom 6). Všetci apoštoli a evanjelisti bez výnimky správne porozumeli veľkému povereniu a krstili v mene Pána Ježiša Krista. Bôh sa zjavil ako Otec v nebi, v Jeho Synovi na zemi a v Jeho cirkvi skrze Svätého Ducha. Podľa slov nášho Pána v ev. Matúša 28:19 znel príkaz vykonávať krst v mene, nie v tituloch. Tu sa jedná o novozákonné zmluvné meno Jashua - Ježiš = Jahve Záchranca. „Svätý Otče, zachovaj ich v svojom mene, ktorých si mi dal, aby boli jedno ako my.“ (ev. Jána 17:11b). Sväté Písmo nepozná ani sviatosť krstu ani znovuzrodenie skrze krst a taktiež žiadne úradné jednanie. Aj keď nie všetky denominácie a slobodné cirkvi prijímajú všetky učenia katolíckej cirkvi, aj tak zostávajú v ich trojičnej tradícii krstu. Teraz pred návratom Ježiša Krista musí byť v Jeho cirkvi každé učenie a prax navrátené

do súladu s Bohom a jeho Slovom, aby sme mohli byť vrátení do prapôvodného stavu.

Svet v kríze

Určite sme počítali so všetkým, ale nie s mnohými krízami, ktoré teraz otriasajú celým svetom. To, čo započalo v bankách, strhlo so sebou celé hospodárstvo a celý svet v miere, ktorú sme ešte nikdy nezažili. Denne sme konfrontovaní s ťaživými správami a najhlbšie dno sme ešte nedosiahli. Táto situácia mi pripomína vetu, ktorú raz povedal kardinál arcibiskup Mníchova-Freisingu Faulhaber (1869-1952): „*Keby svet krvácal z 1 000 rán a reči národov by sa zmiešali ako v Babylone, vtedy uderí hodina katolíckej cirkvi.*“ (K.-H.Deschner, Kriminálna história kresťanstva).

Všetky nádeje spočívajú na USA a ich novom prezidentovi Barackovi Hussein Obamovi, ktorý s vojnou v Iraku prevzal dodatočne ťažké dedičstvo. Každá vojna má následky, ktoré sa nikdy nedajú vziať späť. Ako znela otázka v jednom rozhovore v televízii CNN: „*Aká bola najväčšia chyba, ktorú nejaká vláda urobila v 20. storočí?*“ a odpoveď: „*Vpád nemeckých vojsk do Sovietskeho zväzu v júni roku 1941.*“ Druhá otázka znela: „*Aká bola najväčšia chyba nejakej vlády v tomto storočí?*“ Odpoveď: „*Vpád vojsk USA a Veľkej Británie do Iraku v marci 2003.*“

Viac ako 4 000 amerických vojakov bolo doteraz privezených v rakvách, ďalšie tisíce boli zranené a vrátili sa domov ako traumatizovaní mrzáci. Viac ako 3,5 milióna Iráčanov je bez domova a koľko bolo zabitých nevie nikto, zem leží v troskách.

Ako každá vojna je taktiež vojna v Iraku zločinom proti ľudstvu. Najprv išlo zdanlivo o ukončenie vlády Saddáma Husseina a „*zbavenie sveta hrozby jadrovej vojny.*“ Hans Blix ani El Barradei však nenašli ani najmenšiu stopu po jadrových ani iných zbraniach hromadného ničenia, preto bolo zrejmé, že tam išlo len o ropu.

Ak ex-prezident Spojených štátov George W. Bush nekonvertuje na katolicizmus, ako to urobil Tony Blair, musí sa mať na pozore, aby nečelil obvineniu na medzinárodnom súde v Haagu kvôli vojne v Iraku. Nový prezident Barack Obama môže veci robiť len lepšie, pretože horšie sa to už robiť nedá.

Popieranie holokaustu

Táto téma nemôže byť objasnená bez vyvrátenie tvrdení Vatikánu alebo vyhlásení iných strán. Kto chce porozumieť súvislosti toho, čo sa dialo v tretej ríši so Židmi, musí sa vrátiť nielen do čias španielskej inkvizície, keď bolo tisíce Židov upálených na hranici spolu s Tórou a Talmudom a ďalší vyhodení, nielen k Portugalsku a Španielsku v roku 1492, ktoré boli prehlásené za čisté od Židov, nielen k siedmim krížovým výpravám, ktorým padlo za obeť 22 miliónov pohanov, moslimov a Židov, ale musíme brať do úvahy, čo oznámili katolícki cirkevní otcovia koncom druhého a v treťom storočí. Ich štvavé výroky proti Židom sú základom odvtedy neutíchajúcej nenávisti voči Židom a ich prenasledovania až do dnešného času.

V tejto súvislosti boli známi Justín, Ireneus, Cyprián, Atanázus, Eusébius, Efraim, Chrysostomus, Hieronymus, Hilarius, Ambrozius a Augustin. Ríšska cirkev, ktorá odvtedy vznikla, nie je v žiadnom prípade – ako je to všeobecne prijímané – identická s cirkvou Ježiša Krista. Až do posledného prenasledovanie kresťanov pod Diokletiánom, ktoré trvalo až do roku 312, neexistovala žiadna jednotná štátna cirkev v Rímskej ríši, ale len rôzne smery viery. Bol to Konštantín, ktorý v roku 313 oznámil uznanie kresťanského náboženstva, a skoro potom, v roku 321, zakázali Židom sláviť sabat – sobotu a zaviedli povinnú nedeľu a zo synagóg spravili stajne.

Boli to oslepení otcovia štátnej cirkvi, ktorí vôbec neprežili obrátenie ku Kristu, ale prijali iba kresťanstvo ako náboženstvo, ktorí sú zodpovední za protižidovské postoje. Zavrhli Židov spolu so Starým Zákomom a posmievačne vymenili JEDINÉHO Boha izraelského za „trojjediného“ boha. Každý zločin žehnali tou nimi vynájdenou formulou „*v mene Otca, Syna a Duchu svätého*“. Odvtedy používa cirkev túto úplne nebiblickú formulu, ktorú nevzal do úst žiadny apoštol. Sejba týchto ranných cirkevných otcov v rímskej cirkvi počas storočí vzišla. „*Ako červená niť sa protižidovstvo tiahne skrze cirkevné dejiny – často ako krvavá stopa.*“ – tak to stojí v mesačníku Spiegel z februára 2009.

V Nemecku prišlo v roku 1096 po prvých krížových výpravách v mestách Trier, Speyer, Worms a Kolín k pogromom proti židovským obyvateľom, ktorým padli za obeť tisíce. V roku 1215 bolo na 4. lateránskom koncile požadované označovanie Židov. V katolícky

utváranej Európe dochádzalo počas storočí k pravidelným pogromom. Boli getá, označovanie Židov, ich izolácia a diskriminácia. V liturgiách na Veľký piatok boli dokonca prijaté pasáže obviňujúce Židov. Každý verný katolík musel považovať Židov za skazených, za vrahov Krista a Boha, ako ich nazývali cirkevní otcovia. Toto semeno vzišlo aj v neskoršom živote Martina Luthera, ktorý vydal v roku 1543 pamflet „O Židoch a ich klamstvách“. Ani ortodoxné cirkvi neboli výnimkou. Ešte aj na konci 19. storočia nastala vlna pogromov proti Židom v Rusku.

Bez ďalších odôvodňovaní môžeme povedať, že počas celého časového úseku protestantských vlád v Nemecku nebolo ani jedno jediné prenasledovanie Židov. Práve naopak: Židia boli plnohodnotní občania a mohli obsadzovať pozície, boli sudcovia, poslanci, lekári, obchodníci atď., presne ako ostatní Nemci.

V nedávnej histórii priniesol zmenu rok 1929, keď Benito Mussolini pomohol cirkvi k novej moci pomocou tzv. lateránskych zmlúv z 11. februára tým, že zaplatil jej dlh vo výške 1,75 miliardy lír a daroval Vatikánu 44 hektárov ako výsostné štátne územie. K tomu prišiel konkordát medzi talianskym štátom a pápežom Piom XI. ako predstaviteľom rímsko-katolíckej cirkvi. Preto môže Vatikán tento rok sláviť osemdesiate výročie vo svojej súčasnej podobe.

20. júla potom nasledoval konkordát medzi Vatikánom a Hitlerovským Nemeckom. Tak si rímska cirkev zabezpečila všetky dôležité pozície moci pre svojich zástupcov. Pod Hitlerom, ktorý sa chválil tým, ako veľa sa naučil od jezuitov, započala v tretej ríši s vládou s prevahou katolíkov nová epocha. Antisemitizmus sa stal verejne prijateľný. Každý by si mal prečítať, akú štvavú kampaň započal proti Židom Dr. Karl Lueger, ktorý bol v rokoch 1897 až 1920 starostom Viedne, a od ktorého dostal Hitler prvé štvavé písomnosti – a aké štvavé heslá úplne verejne hlásal Heinrich Himmler v Bavorsku, Július Streicher, von Papen, Dr. Joseph Goebels a mnohí iní. Z ich pohľadu museli byť Židia ako od Boha zavrnutí prenasledovaní, vyhánaní alebo vraždení. Takže nie je prekvapujúce, že 6 najhorších táborov smrti vrátane Auschwitz/Oswiecim bolo vybudovaných práve v silne katolíckom Poľsku.

Presvedčenie katolíckych cirkevných otcov, ktorí boli vyhlásení za svätých, bolo základným postojom v katolíckej cirkvi. Každý si môže v príslušnej literatúre prečítať, čo bolo hlásané, totiž dokonca

že „*kto zabije Žida, zmiernuje smrť Krista*“. Tak boli milióny Židov v dobrom vedomí vyvraždené. Kto si dá námahu a niečo málo si prečíta z viac ako 40 000 publikácií o 2. svetovej vojne a holokauste, ktoré boli zverejnené, ten vie, kde má nenávisť voči Židom a ich prenasledovanie vlastne svoje korene, a prečo boli možné prenasledovania a masové vraždy.

Oficiálne musí cirkev prirodzene protirečiť p. Hochhutovi, ktorý v roku 1963 publikoval drámu *Vikár*, v ktorej odhalil úlohu pápeža Pia XII počas tých časov. Mali by sme si klásť otázku: Prečo Vatikán tak vehementne odmieta otvoriť tajné archívy z rokov 1939-1945? Pápež Pius XII dostal spravodlivé miesto v „*Sále hanby*“ v pamätníku obetiam holokaustu Yad Vashem v Jeruzaleme. Tvrdenie, že svojím mlčaním chcel predísť tomu, aby sa stali ešte horšie veci, znie ako úplný výsmech pri pohľade na udalosti, ktoré vyšli najavo. Pápež Benedikt XVI trvá na tom, že tento portrét musí byť odstránený predtým, ako v máji 2009 navštívi Jeruzalem.

Najtragickejšiu časť histórie ľudstva musíme prenechať súdu pred bielym trónom. Svetové hlavné mesto Rím je jasne popísané v Zjavení 17 a 18. V poslednom verši čítame: „*A našla sa v ňom krv prorokov a svätých a všetkých pobitých na zemi.*“

Čo sa týka Izraela a Jeruzalema, tak sa teraz naplňajú všetky zaslúbenia, ktoré im Bôh dal: „*Preto povedz: Takto hovorí Pán Hospodin: A zhromaždím vás z národov a zoberiem vás zo zemi, do ktorých ste rozptýlení, a dám vám zem Izraelovu.*“ (Ezechiel 11:17, ev. Lukáša 21:24). „*A tak ich zasadím na ich zemi, a nebudú viacej vykorenení s povrchu svojej zeme, ktorú som im dal, hovorí Hospodin, tvoj Bôh.*“ (Ámos 9:9 – 15). Nech Bôh požehná Svoj ľud zmluvy, Izrael. Amen.

„*A požehnám tých, ktorí ta žehnajú, a tých, ktorí ti zlorečia, preklajem, a budú požehnané v tebe všetky čelade zeme.*“ (1. Mojžišova 12:3)

Pravda kráča vpred, pravda zvíťazí. Buďte dobrej mysle, Pán so Svojimi učiní všetko dobre.

V Božom poverení pôsobiaci

Bro. Frank

Fotografia z marca 2009: brat Leonard Russ, brat Paul Schmidt a brat Frank

„Starší, ktorí dobre spravujú, nech sú považovaní za hodných dvojej cti, najmä tí, ktorí pracujú v slove a v učení (nemecký preklad = kazatelia a učitelia).“ (1. Timoteovi 5:17)

Tento text sa plne vzťahuje na našich oboch bratov. Všetci, ktorí sú na celej zemi s nami spojení, poznajú brata Russa a brata Schmidta. Už 50 rokov slúžia v lokálnom zbore v Krefelde a tým v našej zemi, tak ako aj vo východoeurópskych krajinách.

Počas mnohých rokov, v ktorých som smel niesť Slovo hodiny do celého sveta, som sa na oboch mojich bratov mohol spoľahnúť. A aj v roku 1979, keď satan vypustil celé peklo, aby mňa, zbor a dielo Božie zničil, daroval Bôh našim starším milosť zostať pevne stáť napriek mocným otrasom. Bôh odplatí ich vernosť vo večnosti. Ako aj ja, sú i naši obaja bratia v pokročilom veku. Prosíme, aby ste nás niesli vo vašich každodenných modlitbách.

„A toto evanjelium kráľovstva bude hlásané po celom svete na svedectvo všetkým národom, a vtedy príde koniec.“ (ev. Matúša 24:14)

Brat Frank vďačne hľadí na 50 rokov misijnej práce v celom svete, v tomto prípade obzvlášť v Brazílii, kde mal v októbri 1971 v malom kruhu veriacich v Sao Paule prvé zhromaždenie. Teraz prichádzajú vo všetkých veľkých mestách krajiny tisíce, aby počuli zvest konečného času. V decembri 2008 boli v Goianii, v Brazílii v zbere brata Joaquina da Silvu, ktorého Bôh mimoriadne požehnal a použil. Bolo zhromaždených 320 kazateľov a evanjelistov z celej krajiny, aby dostali odpovede na svoje biblické otázky a našli v Slove Božom svoju duchovnú orientáciu. Fotografia ukazuje zhromaždenie, ktoré sa konalo 19. decembra 2008.

Na otázku *„Veríte všetci, že príchod Ježiša Krista je blízko?“* zaznelo *„Áno“* od viac ako 3000 ľudí. Potom nasledovala otázka: *„Ste všetci pokrstení bibličky, na meno Pána Ježiša Krista?“* a po súhlasnom *„Amen“* nasledovalo taktiež v celom zástupe *„Haleluja!“* a *„Sláva Bohu!“*.

„Kto má uši, nech počuje, čo Duch hovorí zborom.“

Kontakt

Slobodná Ľudová Misia
I. Krasku 18, 91705 Trnava

internet: www.misia.sk

Email: info@misia.sk